

Kl. 09:46

Peter Christensen (V):

Jamen det er netop ikke besparelser. Det er en opsparring, med henblik på at de penge skal bruges i 2009, og det er jo det, der er det helt afgørende. Så bliver jeg spurgt, om jeg kan komme med et helt konkret forslag til, hvordan det bliver udmøntet på den enkelte institution. Jeg tror rent faktisk, at institutionerne gerne vil have sig frabedt, at jeg begynder at fortælle dem helt nøjagtigt, hvordan de skal gøre. Den frihed overlader jeg trygt til de enkelte ressortområder og også til de enkelte institutioner, for jeg har tiltro til – og det er også den melding, der er kommet fra regeringen og fra de enkelte ministre – at man selvfølgelig vil gøre det på den mest forstandige måde, på den måde, der giver den mindste påvirkning, for der er jo ingen grund til at tale forbi hinanden. Jeg håber da selvfølgelig, at alle de penge, vi taler om, som vi flytter, er nogle, man vil have noget godt ud af, at det ikke er penge, der ellers ville have været spildte. Det forventer jeg sådan set ikke, og jeg ville være ret rystet, hvis det var tilfældet. Så derfor er det, vi taler om, at det gode ikke kommer nu, men om 9 måneder, og det er stadig væk en overkommelig udfordring, som så betyder, at vi forhåbentlig kan undgå at få sat en negativ økonomisk spiral i gang.

Kl. 09:47

Formanden:

Det er hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:47

Morten Østergaard (RV):

Der må jeg sige, at jeg tror, at institutionerne synes, det er en rørende omsorg, at de selv får frihed til at løse prioriteringsopgaven. Jeg synes faktisk, at det er heroisk af Venstre, at man der siger: Det, vi ikke kan klare, nemlig at prioritere statens udgifter, overlader vi til institutionerne; vi har simpelt hen ikke modet til at gå ind og løse den her opgave.

Jeg synes, at det er fattigt. Når man taler om ansvarlighed, er det så ikke fattigt, at man nu ifølge ens egen retorik udskyder nogle besparelser til næste år og i stedet for erstatter dem med permanente udgiftsforøgende tiltag på finansloven. Altså, ingen prioritering. Det er som at tisse i bukserne; det varmer nu, men så udskyder man bare problemets løsning til næste år.

Derfor må man jo spørge hr. Peter Christensen: Hvad er Venstres vurdering, når man kan konstatere, at der ikke er flertal for at lave den her øvelse med 1 pct. ekstra besparelse et godt

stykke inde i det finansår, vi taler om? Hvad er Venstres bud så? Hvordan vil man så løse problemerne med at få lettet foden fra speederen? Det skylder man et svar på her.

Kl. 09:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:48

Peter Christensen (V):

Det synes jeg jo vi er kommet ret klart med, og det er det, vi diskuterer. Jeg kan så konstatere, at det ikke er sådan, at oppositionen i Folketinget har hejst flaget og sagt: Det her er den opgave, vi synes allermost om at skulle være med til at løfte. Det er jeg sådan set ikke specielt overrasket over. Det er altid sjovere at dele penge ud, end det er at skulle skubbe nogle af dem fra 2008 til 2009. Sådan er det nu engang, men det ændrer jo ikke ved, at jeg igen tror på, at vi også for budgettet for 2008 får fundet et flertal, og det er sådan set det, vi forhandler efter. Men vores bud på den konjunkturmæssige situation er jo det, vi har lagt frem; hvor vi siger, at det, at vi kollektivt – altså dvs. på alle ministerieområder – lige flytter en krone for hver hundredkroneseddel frem til 2009, er en overkommelig opgave. Det kalder De Radikale så, at det ikke er en prioritering. Jamen det er jo netop en politisk prioritering, at sådan mener vi, at vi kan løse udfordringen, så den ikke bliver smertelig for nogle få, men bliver en overkommelig opgave for alle.

Kl. 09:49

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:49

Morten Østergaard (RV):

Jamen det, der er problemet, er jo, at regeringens finanslovudspil er en prioriteringsfri zone, hvor man i stedet for har lagt det ud til institutionerne at prioritere, fordi man ikke selv har modet til at sige: Nej, i den her situation har vi ikke behov for eller mulighed for at indfri løftet om en forøgelse af børnechecken. Vi har ikke mulighed for at gå i gang med at lave et serviceløft i forhold til en kvalitetspulje. Det er jo det, der ville være modigt, hvis man gjorde det, men når vi så ikke kan få et klart svar fra hr. Peter Christensen om, hvor det er, Venstre har modet i forhold til at prioritere, når man nu tilsyneladende ikke kan finde flertal for bare at skubbe problemerne foran sig, så må vi spørge:

Hvilken vej kigger man? Kigger man til dem, der siger, at regeringen sådan set ligger i den meget udgifttunge ende og der under ingen om-